

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vera Concilii Tridentini Historia

Contra falsam Petri Suauis Polani narrationem

Pallavicino, Sforza

Antverpiae, 1670

Capvt XVI. Noua cum Hispanis concertatio super iis primi Decreti verbis, Proponentibus Legatis. Prima, seu decimaseptima Sessio. Sessionum ritus tum proprij tum communes; ibique aduersus producta ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11665

1562.
o Acta arcis
Æliæ.
p Per Diplo-
ma 14. Fe-
bruarij 1562.

est Pontificium Diploma de Primatibus, & quædam Præsidum declaratio; quæ postea °, cum per se minus valida videretur ad seruanda illæsa cuiuscumque iura, à Pio confirmata est^p; quòd non ideo mens ipsi erat vllum inferre detrimentum Primatum Privilegijs, sed ea omnino illibata relinquere; cui Bracarentis assensus est per debitas priusque compositas contestationes, non quidem præsens (quippe morbo præpeditus) sed per Ioannem Xuarium Episcopum Conimbricensem, illius in eò actu Procuratorem. Ita vere affirmari potuit, in ea prima celebritate simul nihil effectum, simul partem operis maximam; quemadmodum maxima pars est dramatis ipsa siparij diductio.

C A P V T XVI.

Noua cum Hispanis concertatio super iis primi Decreti verbis, Proponentibus Legatis. Prima, seu decimasextima Sessio. Sessionum ritus tum proprij tum communes; ibique aduersus producta verba quorundam repugnantiæ.

GVerrerus, qui inter Hispanos vti gradu & Theologicâ doctrinâ, ita pariter auctoritate præcallebat, dum animo reuoluerat^a verba primi Decreti, *Proponentibus Legatis*, argumentum desumpsit nouæ concertationis, quam nuper prænuntiauius, & cœpit obstrepere. Præsides re compertâ, Massarellum, qui à secretis erat, ad eum pacandum miserunt, reuocandumque ipsi in memoriam id quod actum fuerat, nimirum, Decretum illud ad verbum & priuatim à Legatis ostensum fuisse, ac iterum postea ab eodem auditum in generali conuentu, & utrâque vice ab ipso comprobatum. Sed nihil his ille commotus respondit: Angelorum, non hominum esse conditionem, per primam intelligentiam obiecta perfectè comprehendere: sibi, sic ex improviso tenorem Decreti auscultanti, non occurrisse incommodum, vti postea eundem excogitanti, eas voces esse nouas & inusitatas in Synodis superioribus, aptas ad præbendum argumentum hæreticis confirmandæ criminationis, quasi Concilium non esset liberum, atque ad eos peruicaciùs retinendos, ne illuc adirent, causantes, vocem ipsis interdiktum iri non ad iudicandum modò, vti postulabant, sed etiam ad loquendum. Ad hæc Massarellus, non eas ibi voces fuisse appositas animo sui cuiquam iuris abrogandi: si res esset integra, potuisset quidem de Decreto variando agi; sed cum illud propositum

^a In Actis Palcotti.

comprobatumque à generali conuentu fuisset, ampliùs non lice-
re ipsum mutare, nisi maior suffragantium pars id in Sessione po-
stularet.

2 Sed Granatensis, repugnantia tenax, ad Seripandum perrexit,
ut inceptum virgeret^b. Is respondit; Videri opiniones Guerrerii in-
ter se pugnare, quando ille in eam particulam offendeat, potissi-
mum, vident dixerat, ne retraheret hæreticos à Concilio, in quo
fas ipsi non esset proponere; & simul tam vehementer efflagitabat,
ut ea Synodus præterita continuatio declararetur, cunctis Decretis
superioribus confirmatis. Quod idem foret, ac hæreticos, quippe
iam diserte damnatos, à Synodi limine arcere; at verò tributâ Le-
gatis proponendi potestate non auferri Synodo potestatem iudican-
di, adeoque damnandi absolue diu cuiuscumque, prout censuis-
set; ac proinde non redigi hæreticos in eam desperationem, in
quam ob expetitam à Granatensi declarationem incidissent. De-
nique cum hic nulli cederet adductæ rationi, obtulit suam operam
Legatus, quâ rursus ante Sessionem partes vniuersi conuenirent,
ibique denuò de negotio deliberarent; quod tamen à Guerrero re-
iectum est, siue ad euitandam in primo sui operis orsu inuidiam ex-
citare ab ipso tam insignis commotionis, siue quòd spes ipsi non es-
set ad exitum perueniendi cum dignitate & cum fructu. Verum ex-
perimento compertum est, duos hosce nodos ab eo interiectos,
duosque præterea, quos idem subinde innexuit, fuisse penè quid-
quid ardui ac negotiosi ea diuturna ac memorabilis actio passa est.

3 Illuxit præscriptus Sessioni dies, & manè ad auroram omnes
conuenerunt ad Templum S. Petri, cui dies ille festus erat. Hic,
pro suo cuiusque gradu singulis ornatu suo indutis, cœpta supplica-
tio est ad Ædem maximam. Omnium primi incedebant Canonici,
sacra Lipsana gestantes; post illos Abbates; succedebant Episco-
pi, Archiepiscopi, & Patriarchæ; quòd si tunc interfuissent Orato-
res Ecclesiastici, eos continenter fuissent subsecuti: agmen Cardi-
nalibus antecedens eo die claudebat Mantuæ Dux, qui celebritatis
spectator accesserat, post illum, quippe dignitate præcellentes, ibant
Madruccius & Legati, non alio inter eos discrimine, nisi quod
Madruccius tiaram albo serico, hi verò aureo textili contectam ge-
rebant. Proximè post ipsos locus erat Oratoribus laicis, tum Ge-
neralibus religiosorum Ordinum Præfectis, Romanæ Rotæ Duo-
decemuiro, Aduocato, Promotori, Magistratibus Ciuitatis, ac
multis nobilibus. Hæc supplicationis pompa primâ vice fuit adhi-
bita ad illustrius Synodum inaugurandam; in subsecutis Sessioni-
bus

1562.

^b Litteræ Se-
ripandi ad
Amulium,
8. Ianuar. &
28. Februarij
1562.

^c Acta Pa-
leotti, &
Diarium Ma-
gistri carti-
moniarum,
18. Ianuarij
1562.

1562.

In Diario
Seruantij.

bus ad templum maximum rectâ itum est. Ibi postea sedendi ordo seruatus, qui cœtuum ordini respondebat. Legatorum princeps eo die sacrificium decantauit, quod ipsi primum solemne fuit, cum paulò antè in ea vrbe Sacerdotis & Episcopi Ordines suscepisset. In reliquis postea Sessionibus varij Antistites sacris operati sunt. Habebatur latina concio, quæ Legatorum arbitratu alicui Patrum demandabatur; & eo die perfunctus eâ est Gaspar à Fosso, ex Ordine Minimorum, Rhegiensis Archiepiscopus: post hæc varix preces habitæ ex Rituali; quibus absolutis (vbi contingeret) Oratores Principum solemniter admittebantur; legebantur tradita ipsi mandata; res ab iis propositæ audiebantur; ac reddebantur responsa vrbauitatis quidem, non item negotij; cui lux plurima nunquam congruit.

Postmodum eo die Massarellus è suggestu recitauit Diploma Pontificis, quo Synodus conuocabatur, & litteræ quibus destinabantur Legati. Tum Archiepiscopus qui concionatus fuerat, eâ voce illud egit quod pro munere spectabat ad Antistitem sacrificantem, cum gradum inferioris Præsulis habebat, nimirum, prouolutus in genua ante Legatos, ab ipsorum manibus paginam accepit, in qua sancita iam Decreta continebantur, eaque postea è suggestu elatâ voce recitauit, adiecitque: *Illustrissimi ac Reuerendissimi Domini, & amplissimi Patres, placētne vobis hæc omnia?* & respondentibus Cardinalibus, *Placent*, qui à secretis erat, cum scribis Concilij singulorum sententias colligebat, seu voce seu scripto datas, prout ipsi mallent. Idem illicò eas ad Legatos referebat, qui vel altâ voce pronuntiabant, *Decretum comprobatum est ab omnibus, nemo discrepante: agenda sunt Deo grates:* aut vbi sententiarum esset varietas, dicebant: *Decretum est ab omnibus comprobatum, aliquibus exceptis, qui aliquam mutationem vellent.* Statim verò qui à secretis erat legebat elatâ voce sententias Patrum discordantium, vbi scripto reddite non fuissent; quod interdum fiebat ad speciem discordiæ minuendam. Legebantur subinde schedulæ ab ægrotantibus missæ, dummodò hi Decreti illius examini interfuissent: dein ad alterum Decretum gradus fiebat, ita tamen vt vnicum ea quæ Fide credenda essent complecteretur, & vnicum item ea quæ ad disciplinam spectabant. Postremò Promotor absentium contumaciam accusabat, iubebatque scribas omnes præsentés, quæ peracta fuerant, in tabulas publicas referre. Hymnus in Dei laudem canebatur, & impertitâ Legatorum benedictione dimittebatur conuentus.

Huiusmodi erat vniuersalis Sessionum ritus. In hac verò prima
ita

ita res habuit: Primo Decreto recitato singuli absolute dixerunt, *Placet, exceptis iis qui sequuntur: Granatensis schedam dedit in hanc sententiam: Ea verba, Proponentibus Legatis & Præsidentibus, mihi non placent, utpote noua & non necessaria, nec opportuna, præsertim his temporibus. Idcirco peto, ut Concilij scriba meam hanc sententiam referat in Acta simul cum Decreto, & authenticas mihi tabulas tradat.* Franciscus Blancus, Episcopus Auriensis, schedulam protulit a duersus eadem Decreti verba, & tamquam insolita, & tamquam sonantia restrictionem indecoram Conciliis Oecumenicis, & tamquam non posita in Diplomate, cui aperiendæ Synodi Decretum erat conformandum. Andreas à Cuesta, & Antonius Corromerus, Legionensis alter, alter Almeriensis Episcopus, dixerunt, *Sibi placere Decretum, modo Legati id proponerent, quod Concilio visum esset dignum ut proponeretur.* Dein vniuersè comprobatum fuit alterum Decretum, quo futura Sessio die 26. Februarij indicebatur.

1562.

6 Huic solemnī functioni interfuere, præter Cardinales & Mantuanum Ducem, centum & sex Episcopi, quatuor Abbates mitrati, quatuor summi Regularium Præpositi. Defuerunt Oratores Principum: qui enim ex illis prior accessit, Tridentum peruenit eâ planè horâ, quâ in Æde maxima Patres aderant. Hic fuit Georgius Drafcouizius, ex Croatia, Quinque Ecclesiarum Episcopus, filius sororis^f interfecti Georgij Cardinalis Martinusij, de quo alibi dictum est, Orator Cæsaris, quatenus Hungariæ Regis. Videtur tam sublimium dramatum scena nondum suum iubar & maiestatem obtinere, donec in eam prodeat qui regiam personam agat:

^e Litteræ Legatorum ad Borromæum, 19. Ianuar. 1562. & Acta, quamuis aliqui numerum cum aliqua varietate recensent. ^f Epistola Archiepiscopi Iadrensis, 12. Februarij 1562.

C A P V T XVII.

Suauis mendacia de memorata Sessione.

Huius Sessionis imaginem expingit Suauis consuetis sibi mendaciis maculosam. Narrat, Legatos post cœtum generalem dedisse operam Decreto formando: sed cum animaduertent ex priuatis colloquiis, Episcopos re ipsa omnino animum adiecisse ad ampliandam iurisdictionem suam, & ad Pontificiam minuendam, studuisse per eam artem illud concipere, ut hinc libertas proponendi Patribus adimeretur, hinc ratione tam occultâ id ipsum fieret, ut vix intelligi posset; ac propterea post plurimum studij ea verba posuisse, *Proponentibus Legatis.* Immanis enim uerò falsitas! Sicuti diximus ex litterarum Actorumque testimonio, non modò Decretum iam disertè formatum cum verbis memoratis per-

Pars II.

T t t

lectum